בס"ד

יום ה', ך' בחשון תשנ"ח (6 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

היום ו' חשון, תשנ"ג 33 ימים על כי בשנת ג'שם (3340, 420-)
שחזו בפקודת נבוכדנצר, את בני 33 דקה'ו המלך צדקיהו
ואת"כ שחרו את 33 ה'ו.
בשנת 3427 (-333), לאחר נדחו ביהו"ד ב'-שאן ע"י
הצורים ה'יונים.
בשנת 4174 (414) פרסום ביהו"ד אלכסנדריה ומירושלם מהדר
ע"י האספסוד הנוצרי המוסת ע"י "הקיסרים" ושלחי הביטוף קריליוס.
ובשנת 4926 (1166), הגיע הרמב"ם לירושלים, ומר הקורס.

מאחר ב-כ' חשון, בשנת תרל"ב (5872), נוסדה בפתח-תקוה, אם
המושבות בארץ, בידי קבוצה יהודים חרדים מירושלים, שנסו
קודם לכן לזכרון בעקבות יהיו על אדמות ב'ב ע"ד מקוות
הירדן.

השבת, א' חשון, קוראים בתורה פרשת לך-לך שבה ה'
מצווה את אברהם אבינו לעלות לארץ ישראל. בילדותי נדהם שפקד באותו
אתרי שאברהם הגיע הינה, הוא ירד ואח"כ חצר. בשלה לו הוא
נפרד מבן-אחיו, לוט, שהוא (לוט) עתיד להיישב בכיכר הירדן.
כותב הפסוק: "וה' ר'ב בין רועי מקנה-אברם ובין רועי מקנה-לוט,
והכנעני והפרזי אז יושב בארץ" [בראשית, ג, ד]
שואלים אל-כך חז"ל: מהו הקשר בין סוף הפסוק לתחילתו? אלא
שהתורה באה כאן ללמדינו שריב בין אדם (הגם שאינו יהה בשום מקום
ובשום זמן) קשה ומסוכן שבעתים כשהה שקיימים שכנים אויבים ועוינים,
המצפים לריב אתם כדי לנשלם מנחלתם ולגרשת את אדמתם. ולא עוד
אלא תוסר האחדות בין תלמידי הדם הזה שמצמצן את האויבים, השמחים
לאידי יריבים המפולגים ויוצאים לנצל לטובתם את הריב. וכך הסביר
אבא' ישראל את הפסוק שלפנינו: "כשמריבים אחים - מתישבים הנוכרים".
כשפורצת מלחמה אזרחית ונוכר פורץ במחנה היהודי, התגובה הי'אל-
והכנעני והפרזי אז יושב בארץ."

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת: 16[25]

צאת השבת: 17[22]